

Оставилъ нарѣчно [максъсъ] хѣладо кравы на пѣть-
лтз, ѿ 4: хѣлады Овцы, ѿ едно писмо подз ко-
лыбата си.

АЛЕКСАНДРЪ ПИСУВА НА А.О.ИМЕНТЕ.

Началници Адинейски, азъ понеже незнаихъ
силата на-вашего Бога, дойдохъ вѣрхъ васъ съ тол-
кова войска, както ме видѣхте ѿ вѣ. Но Бого вы
Апѣллонъ се разгнѣви, даде ви сила, ѿ ѿзвѣхте вой-
ската ми. Это, азъ ѿзлазамъ Отъ мѣстото вы;
кравите ѿ Овцыте що Оставамъ, модемъ ви са да
ги принѣсете жертва на вашего Бога Апѣллона, за
да ме прости.

А.О.ИМЕНТЕ НАМИРАТЪ ПИСМОТО.

Бдинейте като видѣли защо Александръ бѣ-
гѣлъ, ѿзлѣзли вѣрхъ Отъ крѣпостьта, ѿ Отишли
гдѣто были колыбѣте Александрови. Намѣрили та-
мо хѣладо кравы, ѿ 4: хѣлады Овцы ѿ писмото,
което прочѣли ѿ рекай: вѣистина Отъ страхѣтъ си
бѣгѣлъ сынѣ Фѣлѣпповъ.

ТИРОМАХЪ ВИЖДА ОМЪНЪ.

Единъ начальникъ ѿмето мѣ Тирѣмахъ видѣлъ
Онаа нѣбрь сѣнъ, ѿ Отишалъ при началниците, ѿ
рекалъ ѿмъ: О мѣжѣ Адинейски, ѿ Господари!
чакайте, недѣйте гонѣ Александра. Таа нѣбрь ви-